

بزرگ‌ترین شرکت چینی

سینوپک علاوه بر سودان به دنبال شرکت‌های نفتی دیگری در غرب آفریقا برای خریداری بود و در نهایت موفق به خرید شرکت «آدکس پترولیوم» در کلگری به قیمت ۵/۷ میلیارد دلار شد که بزرگ‌ترین تصاحب خارجی چین محسوب می‌شد. سینوپک همچنین درصد خرید شرکت انرژی ERHC بود که در چندین منطقه دارایی‌های نفتی مختلفی داشت. در پایان سال ۲۰۰۵ نیز همکاری‌های خود با شرکت ملی نفت چین را برای گسترش کسب‌وکار خود در سودان افزایش داد.

در نهایت فعالیت‌های سینوپک در پارک ملی، در سال ۲۰۰۶ به وسیله شورای ملی پارک‌های گابن متوقف شد.

در ۲۴ آوریل ۲۰۰۷ حمله گروه‌های قومی شورشی سومالی در یک سایت حفاری سینوپک در شرق صحرای «اوگان» اتیوپی، خسارات زیادی به بار گذاشت و چندین نفر روبرو شدند. جبهه آزادی بخش ملی سومالی پس از آزادی آنها به شرکت‌های خارجی در رابطه با کار در این منطقه هشدار داد، ولی سینوپک به‌رغم این هشدار اعلام کرد که قصد خروج از این منطقه غنی را ندارد. سخنگوی وزارت امور خارجه چین نیز این حمله خشونت‌آمیز را به شدت محکوم کرد.

در ماه فوریه ۲۰۰۷ شرکت «آرامکو» عربستان سعودی و اکسون موبیل قراردادی با سینوپک برای افزایش ظرفیت پالایشگاه فوجی تا ۲۴۰ هزار بشکه در روز تا سال ۲۰۰۹ منعقد کردند. این شرکت‌ها همچنین توافقاتی برای بازاریابی سوخت امضا کردند که ۷۵۰ ایستگاه خدماتی سوخت‌رسانی و شبکه ترمینال‌های فوجی را مدیریت کنند.

یونیک که یکی از زیرمجموعه‌های سینوپک می‌باشد، قراردادی با شرکت نفتی فرانسی «توتال گابن» در سال ۲۰۰۲ منعقد کرده بود و طی این قرارداد، چین برای اولین بار نفت خام خود را از گابن خریداری کرد.

در ۱۴ آوریل سال ۲۰۱۰ این شرکت از خرید ۹ درصد سهام «کونوکو فیلیس» در شرکت‌های نفت ماسه کانادا خبر داد. این قرارداد در ۲۵ ژوئن توسط دولت کانادا تأیید شد. اکنون این شرکت بیش از ۶۴۰ هزار کارمند در سراسر دنیا دارد و سالانه درآمدی بالغ بر ۱۲۰۰ میلیارد یوان چین، معادل ۱۷۸ میلیارد دلار دارد. /

شرکت «سینوپک» در سال ۲۰۰۰ در شهر پکن چین برای انجام پروژه‌های نفتی و گازی تأسیس شد. در سال ۲۰۰۲ کشور گابن یک چهارم از سرزمین خود را در راستای حفظ محیط زیست به منطقه حفاظت شده اختصاص داد.

سینوپک در پارک ملی لوانگو در جنوب گابن به اکتشاف نفت مشغول بود و از روش‌هایی استفاده می‌کرد که به عقیده منتقدان نه به قانون پایبند بود و نه به طبیعت! این شرکت برای دینامیت‌گذاری و آلوده کردن فضای پارک ملی، توسط سازمان محیط زیست آمریکا به نام «انجمن حفاظت از حیات وحش» محکوم شد.

یک متخصص امور جنگلداری می‌گفت: آنها از دینامیت استفاده می‌کنند که موجب کشته شدن و ترس حیوانات وحشی می‌شود. فرستادن گوریل به اعماق جنگل و خارج از منطقه حفاظت شده خطر مرگ دارد. آنها زمین‌های میان پارک را با بولدوزر صاف می‌کنند تا جاده درست کنند، آب را به وسیله مواد شیمیایی آلوده کرده و حیوانات را برای خوردن، شکار می‌کنند.

قانون گابن می‌گفت که «اگر در مناطق حفاظت شده، نفت یا مواد معدنی اکتشاف شود، می‌توان از آنها برای سودآوری ملی و بهبود اقتصاد کشور بهره‌برداری کرد، با این حال اپراتور مربوطه موظف است مکان را به وضعیت اولیه خود بازگرداند.» و سینوپک به‌رغم مخالفت وزارت جنگلداری و پارک‌های ملی، از طرف وزارت معادن حمایت می‌شد.

سازمان‌های امداد بین‌المللی از جمله اتحادیه اروپا، از این شرکت شکایت کردند. وزیر امور خارجه گابن پاسخ داد: «نتیجه سینوپک انجام می‌دهد قابل قبول نیست. اگر ما منبع عظیمی در زیر پارک پیدا کنیم، آن را نادیده نمی‌گیریم، ولی در دراز مدت به نفع ماست که به توسعه اکوتوریسم بپردازیم که پتانسیل بالقوه قابل توجهی در گابن دارد.»

در سال ۲۰۰۴ سینوپک یک سری قرارداد با گابن منعقد کرده بود و در جریان سفر رییس‌جمهور چین به آفریقا، وی با همتای گابنی خود توافقات تجاری متعددی با هدف نشان دادن تمایل دو طرف برای توسعه اکتشاف، استخراج، پالایش و صادرات فرآورده‌های نفتی به امضا رساند. طی این توافقات سه منطقه دیگر برای کاوش انتخاب شدند که به گفته وزارت نفت گابن یکی از آنها در ۲۰۰ کیلومتری جنوب قطب اقتصادی این کشور در بندر جنتیل و دو منطقه دیگر در حدود ۱۰۰ کیلومتری شمال شرق این بندر بودند.

شرکت سینوپک عضو کنسرسیوم «پترودار» است که از اعضای آن شرکت ملی نفت چین و سودایت (شرکت نفتی دولتی سودان) می‌باشند. در آگوست ۲۰۰۵ پترودار از شروع تولید نفت در بلوک ۳ و ۷ در جنوب غربی سودان خبر داد. در دسامبر همان سال پترودار اعلام کرد که اولین محموله نفت خام آنها در اوایل سال آینده روانه بازار خواهد شد. عملیات این کنسرسیوم افزایش عمده‌ای در تولید کلی نفت سودان را سبب شد.